

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/159/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112204665
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:3112204665.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a. s., so sídlom Prievozská 6/A, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: O. W., nar. X. X. XXXX, bytom Z. XXX/XX, U. S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpené JUDr. Igorom Šefrankom, advokátom, so sídlom ul. Z. C. XXX/XX, Z., v konaní o zaplatenie 149,- eur, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/80/2012-197 zo dňa 8. júla 2013, takto

rozhodol:

Odvolanie vedľajšieho účastníka **o d m i e t a**.

Navrhovateľovi a odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 149,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z uvedenej dlžnej sumy od 8. 10. 2010 až do zaplatenia, ktorú sumu súd povolil odporcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5,- eur mesačne vždy do každého 20. dňa v mesiaci až do úplného zaplatenia nedoplatku pod následkom straty výhody splátok v prípade, že nezaplatí čo i len jednu splátku riadne a včas, prvá splátka počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd posúdil vec v zmysle ust. § 420 ods. 1 a 3, § 442 ods. 1 a 3, § 488, § 489, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka majúca za to, že konaním odporcu vznikla navrhovateľovi škoda vo výške 149,- eur. Medzi základné povinnosti odporcu v zmysle uzatvorenej zmluvy a dodatku 2 bolo zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po celú dobu bez prerušenia, využívať jeho služby, ako aj uhrádzať cenu poskytnutých služieb riadne a včas. Zavineným porušením zmluvnej povinnosti odporcu spočívajúcom v nezaplatení za služby poskytované navrhovateľom riadne a včas, ktoré viedlo k predčasnému ukončeniu zmluvného vzťahu, vznikla navrhovateľovi škoda vo výške 149,- eur, pričom medzi protiprávnym úkonom odporcu a vzniknutou škodou je vzťah príčiny a následku. Rovnako súd navrhovateľovi priznal i úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy, nakoľko mal za preukázané, že odporca bola v omeškaní so splnením peňažného záväzku odo dňa nasledujúceho po dni uvedenom v pokuse o pokonávku, t. j. od 8. 10. 2010. Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 2 O. s. p..

Voči citovanému rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiada napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd návrh zamietne a prizná vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Okresný súd správne vymenúva predpoklady potrebné na náhradu škody, ale v súdnej veci žiada dodávateľ náhradu škody za to, že v prvom rade on sám porušil zákon, a to ust. § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. veta tretia, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby na

predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Žalobca vytvára len zdanie predávania mobilných telefónov samostatne, aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje nekalú obchodnú praktiku. Škoda v žiadnom prípade nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou. Išlo by vlastne opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala, lebo opäť by nejakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nie je možné modifikovať, k čomu sa už vyjadrila početná judikatúra. Princiipiálne nepopierajú, že ak by bola viazanosť splatná, porušenie záväzku viazanosti môže spôsobiť žalobcovi škodu. Malo by však ísť o skutočnú škodu. V praxi považujú len za teoreticky možné, že by táto skutočná škoda zodpovedala presne rozdielu trhovej a akciovej ceny telefónu a aj to by sa malo stať pri jedinečných podmienkach. Poukazujú aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ako aj zákonné ustanovenia § 420 ods. 1 a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň vznášajú aj námietku premlčania sumy 149,- eur. Žalobca odvodzuje svoje právo na náhradu škody už za porušenie povinnosti za obdobie od 23. 2. 2010 do 23. 5. 2010 a zmena žaloby bola súdu doručená 9. 7. 2010.

Krajský súd, skôr ako pristúpil k vecnému prieskumu napadnutého rozsudku, zaoberal sa prípustnosťou podaného odvolania zo strany vedľajšieho účastníka.

V zmysle ust. § 201 O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

V zmysle § 207 ods. 1 O. s. p., vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

V zmysle ust. § 207 ods. 3 O. s. p., ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

V zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Vedľajší účastník má v občianskom súdnom konaní postavenie subjektu sui generis. Do konania vstúpi buď z vlastnej iniciatívy alebo iniciatívy účastníka konania. Spotrebiteľské združenie možno pokladať za vedľajšieho účastníka v zmysle ust. § 93 ods. 2 O. s. p.. Zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitímácia na vstup vedľajšieho účastníka, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 O. s. p.), tu vyplýva priamo zo zákona, resp. z osobitných zákonov, ktorým je tiež zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní je však súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať.

Pokiaľ však ide o právo vedľajšieho účastníka v zmysle ust. § 93 ods. 2 O. s. p. podať odvolanie, legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je daná iba vtedy, ak sa účastník, na podporu ktorého tento vedľajší účastník v konaní vystupuje, nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas.

Vychádzajúc z ust. § 201 veta druhá O. s. p. vyššie citovaného, samostatnosť procesného oprávnenia vedľajšieho účastníka podať odvolanie je daná iba v tých veciach, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, aby odvolanie vedľajšieho účastníka, ktorý v konaní vystupuje v zmysle ust. § 93 ods. 2 O. s. p. vyvolalo procesný účinok. Vyžaduje sa, aby účastník, na podporu ktorého vedľajší účastník odvolanie podáva, sa práva na podanie odvolania nevzdal a zároveň nevyjadril nesúhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka.

Vychádzajúc z obsahu spisu, odporca, na podporu ktorého v konaní vedľajší účastník vystupuje, sa však na pojednávaní, ku ktorému došlo k vyhláseniu rozsudku, po vyhlásení rozsudku práva na podanie odvolania vzdal, čo vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 8. 7. 2013 (č. I. 193 - 195 spisu), ako aj z písomného vyhlásenia odporcu, ktoré sa nachádza na č. I. 196 spisu.

Vzdanie sa odvolania zo strany odporcu má ten účinok, že účastník nemôže neskôr podať odvolanie. V dôsledku vzdania sa odvolania účastník stráca subjektívne právo podať odvolanie. Keďže v danom prípade je právo vedľajšieho účastníka podať odvolanie odvodené od práva ním podporovaného účastníka, v tomto prípade odporcu (keďže nejde o vedľajšieho účastníka, ktorý má samostatné právo na podanie odvolania - § 201 veta druhá O. s. p.), pre vzdanie sa práva na podanie odvolania zo strany odporcu nepatrí právo na podanie odvolania ani vedľajšiemu účastníkovi.

Z uvedeného dôvodu je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné a odvolací súd ho odmietol ako podané osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená.

Výrok o trovách konania sa opiera o analogické použitie ust. § 146 ods. 2 O. s. p., ktoré je danému právnemu stavu najbližšie. Možno mať za to, že z hľadiska procesného zavinenia vedľajší účastník, ktorý podal napriek neprípustnosti odvolanie, zavinil trovy konania, ktoré potencionálne mohli vzniknúť ostatným účastníkom. Keďže však navrhovateľ a odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili a z obsahu spisu im vznik trov konania nevyplýva, krajský súd navrhovateľovi a odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok prípustný nie je.